உ

சிவமயம்.

பஞ்சீகரண

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

இஃது,

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை சூளை,

பரப்பிரம முத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கஅ/ அசுர வரு.

உ

சிவமயம்

பஞ்சீகரண

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

குருவணக்கம்

ஸ்ரீசற்குருவே கடா.

சுலோகம்.

பரமானந்தம் பரமசுகதம்
கேவலம் ஞானமூர்த்திம்
நிஸ்வாதீதம் ககன சதுர்சசியம்
தத்வமஸியாதி லக்ஷியம். க

ஏகம் நித்தியம் விமலம் மசலம்
சர்வதா சாட்சி பூதம்
பாவாதீதம் திரிகுண ரகிதம்
ஸ்ரீசற்குருந்தம் நமாமி. உ

தியானமூலம் குரோர் மூர்த்தியம்
பூஜாமூலம் குரோர்பதம்
மந்த்ரமூலம் குரோர்வாக்கியம்
மோக்ஷமூலம் குரோர்கிர்ப ங

ப ரு ஷ க ர ணை

குருப்ரம்மம் குரோர் விஷ்ணு
குருதேவதா மஹேஸ்வர
குருசாட்சாத் பரப்பிரமம்
தஸ்மைஸ்ரீ குருவே நம ஞு
மன்ஞோதா ஸ்ரீ ஜான்ஞோதா
மகத்குரு ஸ்ரீ ஜகத்குரும
மமாத்மா சர்வபூதாத்மா
தஸ்மைஸ்ரீ குருவேநமா ரு
சைதன்யம் சாஸ்வதம் சாந்தம்
வியோமாதீதம் நிரஞ்சனம்
நாதபிந்து களாதீதம்
தஸ்மைஸ்ரீ குருவேநமா ஸ்ரீ
பிரம்ம விஷ்ணுஸ்ய ருத்ரஸ்ய
ஈஸ்வரஸ்ய சதாசிவ
ஏகேகாப்யக தக்கேய
தஸ்மைஸ்ரீ குருவேநமா ஸ
சர்வாதமகம் சாவவசயம்
சச்சிதானந்த விக்ரகம்
சர்வாதாரம் சர்வபூரணம்
சதாநாரா யணம்பஜே. அ

குருவேநமா.

ராகத்வேஷப் பிரகரணம்.

எந்தராகத்வேஷங்களினாலே சாலமானபேரும் ஜன னமரணதுக்சப் பரம்பரையுடையவர்களாகியிருக்கிறார்

களோ அந்த ராகத்வேஷங்களினுடைய ஸ்வரூபங்களை விசாரிப்போமாக

ராகமென்றும்-த்வேஷமென்றும்-காமமென்றும்-க்ரோதமென்றும்-லோபமென்றும்-மோகமென்றும்-மதமென்றும்-மாற்சரியமென்றும்- இட்சியமென்றும்-அசூயையென்றும்-டம்பமென்றும்-தர்ப்பமென்றும்-ஆங்காரமென்றும் ஆக-௰௩

இந்தப்பதின்மூன்றுக்கும்-விவரம்

ராகமாவது

பரஸ்திரீ கமனம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு ராகமென்றுபெயர். இதற்குச்சாட்சி இராவணன்.

த்வேஷமாவது.

தனக்கு யாராகிலும் அபகாரம் பண்ணினால் அவர்கள் மேலே விரோதத்தை வைத்துக்கொண்டு அதற்குப் பிரதியுபகாரம் பண்ணவேணுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்தி த்வேஷமென்று பெயர். இதற்குச்சாட்சி இரணியன்.

காமமாவது

கிரகம்-கிராமம்-க்ஷேத்திரம்-தனம் தானியங்களை யேனகேனும் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்குக் காமமென்றுபெயர். இதற்குச்சாட்சி நரகாசுரன்

குரோதமாவது.

தன்பொருளையாராகிலும் அழித்தால அவர்கள் பேரில் கோபித்து விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு குரோதமென்றுபெயர். இதற்குசாட்சி பகாசுரன்.

உலோபமாவது.

தன்பொருளில் யாராகிலும் ஒருகாசுகேட்டால் அரைக்காசு மில்லையென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு உலோபமென்றுபெயர். இதற்கு சாட்சி துரியோதனன்.

மோகமாவது.

தான் சம்பாதித்த பதார்த்தத்தின்மேல் பிரியமாகிய ஆசாபாசங்களைக்கொண்டு விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு மோகமென்றுபெயர் -இதற்கு சாட்சி தசரதமகாராஜன்

மதமாவது.

ஐசுவரிய கர்வத்தினாலே கிர்த்தியா கிர்த்தியந்தெரியாமல் யாரையும் அலட்சியமாக இகழ்வுசெய்து விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு மதமென்றுபெயர் இதற்குசாட்சி கார்த்தவீரியார்ச்சுனன்

மாச்சரியமாது.

யாராகிலும் தன்னிலும் அதிகமாக மேன்மைபெற்றிருந்தால் அதுபொறுமல் விகற்பித்து வருகிறசித்தவிர்த்திக்கு மாச்சரியமென்றபெயர் இதற்குச்சாட்சி சுபா[illegible]

இரட்சியமாவது.

தனக்குவந்த துக்கம் அன்னியருக்கும் வரலாகாதோ என்று விகற்பித்து வருகிறசித்தவிர்த்திக்கு இரட்சியமென்றுபெயர் இதற்குசாட்சி அருணைட்சன்.

அருளையாவது.

தனக்குவந்தசுகம அன்னியருக்கும் வரலாகுமோ வென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திசகு அருளை யென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி பவுண்டரகவாசுதேவன்.

டம்பமாவது.

தான்செய்கின்ற புண்ணியகருமங்களைப் பலரும் பார்த்து பளாயென்று மெச்சிக்கொள்ளவேண்டுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்குடம்பமென்று பெயர் இதற்குசாட்சி அம்பரீஷன்.

தர்ப்பமாவது.

தானே சுத்தவீரன் தனக்கு யாவரும் நிகரில்லையென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு தர்ப்பமென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி சதகண்டராவணன்.

அங்காரமாவது.

எண்டா என்னை அறியாயோ நீதானோ என்னைச் சிருட்டிக்கிறவன் நான்பிடித்தபிடி விடுகிறதில்லையென்று

விகற்பி ஏவரும் பிரவிசத்திற்கு ஆங்காரமென்று பெயர் பெறத்தக்க சைடவன்

ஆக இந்தப்பிரமாவுடைய காரியமாகிய விகற்பசத்திகளாலே இந்தப்பிரபஞ்சமுழுவதும் மகாபராக்கிரமசாலிகளாகிய மகாபராக்கிரமராகியுமிருக்கும் ஒவ்வொருசரீயத்திலே ஒவ்வொருவன் புருஷார்த்தசாதகிராதிசெ பொருந்தியும் சகல பிரயத்தனங்களையுமிருந்தபோதிலும் இருபத்திரண்டுவிகாரங்களையும் விசுவபிரசத்துவருன்று அந்தக்கரணக்கூட்டங்களையுடைய சருவம் பெற்றவரிடத்தில் ஆச்சரியமாயிருக்கும் நடப்புகளால் இதுகள் விபரீதத்திற்கு உண்டாகிய சரீரமாக சுவரூபமென்றறிந்து சற்சங்கவாசத்தினாலே சற்குருவால் கிருபைசெய்யப்பட்ட ஞானமாகிய விவேகமென்னும் வாளினாலே இவைகளைச் சின்னாபின்னப்படுத்தி அழித்து நிவர்த்திசெய்யக்கடவதாம்

இச்சையென்றும் பக்தியென்றும் சிரத்தையென்றும் மூன்றுவிதமாகும்

இம்மூன்றின் விவரம்

இச்சையாவது.

பசி-தாகம்-நிமித்தியம் - அன்னபானாதிகள் கொள்ளவேண்டுமென்றும் மலவிசர்ச்சனை ஜலவிசர்ச்சனை பண்ணவேண்டுமென்றும் வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு இச்சையென்றுபெயர்-இவைகள் வந்தபோது தற்காலத்தில் செய்தால் சுகமடைக்கிருக்கும் அன்றி பாதையாயி

ருக்கும் இதனாலே புண்ணியம்-பாவம்-சுவர்க்கம்- நரகம்-பந்தம்- மோட்சங்களில்லையென்று அறியவேண்டியது.

பக்தியாவது.

வேதாந்த சாஸ்திர சர்வாந்திரியாமியாகிய குருவினிடத்திலே வருகிற பிரதி விசுவாசத்திற்கு பக்தியென்றுபெயர் அதிசவிசுவாசத்திற்கு சிரத்தையென்றுபெயர் முமுட்சுகள் அவசியம் பத்திசிரத்தைபண்ணவேண்டும் ஏன்பண்ணவேண்டுமென்றால் பூர்வத்தில் கட்டுவாங்கமகாராசன் இந்தபத்திசிரத்தையினாலே இரண்டு நாழிகையிலே மோட்சத்தையடைந்தானென்று சாஸ்திரஞ்சொல்லுகிறபடி அவசியம் சிரத்தாபத்திகொள்ளவேண்டும் இந்தமூன்றும் மோட்சத்துக்கேதுகளாயிருக்கின்றன.

சாதனசதுஷ்டையசம்பத்தி.

எந்தச்சாதன சதுஷ்டையசம்பத்தினாலேமுமுட்சாளானபேர்கள் மோட்சத்தைஅடைவார்களோ அந்தச்சாதனசதுஷ்டைய சம்பத்தியை விசாரிப்போமா சாதனசதுஷ்டைய சம்பத்தியாவது நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகமென்றும் இகபரார்த்தபல போகவிரா

கமென்றும் சமாதி சட்கசம்பத்தியென்றும் முமுட்சத்வமென்றும நான்காம் இவைநான்கிற்கும் விவரம.

நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகமாவது.

பிரமமேநித்தியம் சமஸ்தநாமரூபமாய்த் தோற்றுகிறதேசேநந்திரியா பிரபஞ்சமாகிய ஜகத்து அநித்தியமென்றறிவதே நித்தியாநிததியவஸ்துவிவேகம்.

இகவுத்திரார்த்தபலபோகவிராகமாவது.

இகத்திலே சிரச்சநதுதிவனிதாபோகங்களாகிய வீடு-மாடு-குடும்பம்-தனதானியமுதலாகிய அஷ்டஐசுவரியத்திளிடத்திலும் பரத்திலோரம்பாமிர்தாதி போகங்களிடத்திலும் வந்திபசனமாமூத்திரபுரீட்சிலாதிகளிடத்திலும் இச்சையில்லாததுபோலவிடுவதே வைராக்கியம் இதுவே இகவுத்தியார்த்தபலபோகவிராகம.

சமாதிஷட்கசம்பத்தியாவது.

க்ஷமையென்றும்-தமையென்றும்- உபர்த்தியென்றும்-திதிக்ஷயென்றும்-சிரத்தையென்றும்-சமாதானமென்றும் ஆறுகும்.

இவையாறுக்கும்விவரம்.

க்ஷமையாவது மனோநிக்கிரகம்பண்ணுவதே க்ஷமை-பாக்கிய இந்திரியவிஷைய நிக்கிரகம்பண்ணுவதே தமை-சகலசங்கையையும்விட்டு குருசேவைபண்ணுவதேஉபர்த்தி-சுகதுக்கங்களைச்சகிக்கிறதே - திதிக்ஷவேதாந்தசாஸ்திரசர்வர்த்திரியாமியாகிய குருவினிடத்திலவ நம்ப பிரதிவிசுவாசமே-சிரத்தை-புன்போமை

ணமும் இந்திரியங்களும் எங்குஞ் சிதறிப்போகாமல் பகவந்தியானத்திலே நிறுத்துவதே சமாதானம் இவையே சமாதிஷட்கசம்பத்திகளாம்

முமுக்ஷுத்வமாவது.

தலையிலே நெருப்பு பற்றினவனுக்கும் நாவரட்சி கண்டவனுக்கும் தண்ணீர்க்குளங்கண்டாலல்லாமல் மற்றோரிடங்களிலும் மனதுசெல்லாததுபோல் மோட்சம் எப்போதுவரப்போகுதோவென்று அளவற்றவாசையினாலே ஜீவன்முக்தியடைந்து கிர்தகிர்த்தியனாகிறவரையில அதிதீவரபுக்தியைக்கொண்டிருப்பதே முமுட்சுத்வமாகிய இந்நால்வகைச்சாதனங்களையும் உடையவர்களே மோட்சத்திற்கு அதிகாரிகளாகும்.

குணத்திரயம்

சுலோகம்

·த்யச்யானம் தபோமௌனம் சுருதிதர்மம் கிரிட்சாம் உற்சாகம் நிஸ்தயம் தைரியம் சாத்மீககுணலட்சணம் கர்வக்குரோதஹாங்காரம் சதிசங்கம் ப்ராமணம் அப்ரியம் டம்பமாற்சரியம் ராச்யகுணலட்சணம் அக்யானமோக நித்ராஸ்பாசாபல்யயம் பக்தியினதாபாபிஷ்டப்பராவாதித்யம் தாமஸகுணலட்சணம்

இவைகளிலே

சாத்ரீகம்- உத்தமம், ராஜசமத்திமம் - தாமஸம் ஆத்ம விவேகியானவர்கள் இவைகளைத் தம்மிடத்தே வரவொட்டாமல் நிவர்த்திசெய்து சதாகாலமும் சாத்மிகத் தன்மையைப் பெற்றிருக்கக்கடவார்

தத்வத்திரயம்

மூர்க்க துரஷ்டமபாம உச்சம சித்தவாசிதம் ப சங்கம் வயசமவாம தீர்க்கநதிக சேதனயசவதுபிராந்தம நிலை சகத்ருபம்

இதற்குவிவரம்

கானலினிடத்திற் சலபிராந்தியும் கிளிஞ்சலினிடத்தில் வெள்ளிப்பிராந்தியும் கயிற்றினிடத்தில் சர்ப்பபிராந்தியும் சந்திரனிடத்தில் உபயசந்திரபிராந்தியும் எப்படித்தோற்றுகின்றனவோ அப்படிபோல் நிஷ்பிரபஞ்ச சொரூபமானவர்-தன்னிடத்தில் மூலப்பிரகிருதி மகத்துவம் ஆங்காரதத்துவம் பஞ்சபூதங்களை கூடசுமுஸ்தூலாதி-ஜகத்பிராந்தி தோற்றப்படுகின்றன எனதோன்றுகின்றனவென்றால், அதிஷ்டான அஞ்ஞானத்தினாலேதான், இப்படித்தோன்றும் பிராந்திக்கு நிவர்த்தி எப்படியென்றால் கானலினிடத்தில் சலபகாலத்திரையத்திலும், கிளிஞ்சலிடத்தில் வெள்ளிகாலத்திரையத்திலும், கயிற்றினிடத்தில் சர்ப்பகாலத்திரையத்திலும்-சந்திரனிடத்தில் உபயசந்திரன்காலத்திரையத்தி

னுமளபபடியில்லையோஅப்படிபோல்அகண்டபரிபூரண அத்வைத ஆனந்தசொரூபமானவர் தன்னிடத்தே அநிர் ' டான அஞ்ஞானமூலப்பிரகிருதிமகத்துவ அகங்காரத்துவபஞ்சதன்மாத்திரைகள் சூட்மாதி ஸ்தூலாதி ஜகத்காலத்திரயத்திலும் இலலவேயில்லை யில்லைசுப்ரகாரத்து நிரூபிக்கிறோம.

அஸ்தி-மாமிசம்-நரம்பு-தோல்-உரோமம- ஆகிய இவ்வைந்தும் பிருதிவின்கூறாகும்.

உதிரம் சிறுநீர்-வெயர்வை-மச்சை-சுக்கிலம் ஆகிய இவ்வைந்தும் அப்புவின்கூறாகும்

பசி-தாகம்-நித்திரை-ஆலசியம-சங்கமம் - ஆகிய இவ்வைந்தும் தேயுவின்கூறாகும்

கிடத்தல்-இருத்தல்-நிறுத்தல்-நடத்தல்-ஓடல் ஆகிய இவ்வைந்தும வாயுவின்கூறாகும்

ஆசை வெட்கம-பயம-லச்சை-மோகம்-ஆகிய இவவைந்தும ஆகாயத்தின் கூறாகும

ஆக இவ்விருபத்தைந்தும் பலக்கருவிகளாம் பூர்வஜென்ம சமஸ்காரமாகிய பிராரத்வஜென்மத்திலே பஞ்சபூதாகாரமாக சுக்கிலசுரோணிதத்திலுண்டாகிய அன்னமயகோசம் இதுஸ்தூலதேகம்-இதன்மேல்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

அதத்யாசபாவது

சாதி நாமம்-ரூபம்-வர்னம்-குலம்-கோத்திரம்-ஆசிரமம்-வேஷம்-பாஷை-ஸ்திரீ-புருஷன்-ஆயசு-கிரியை-வித்வன்-வியவாரிகன்-சிதாபாசனுன-அபிமானமும்-சாக்கிர-அவஸதை-நேத்திரஸ்தானம் யுக்தபோகம்-அகாரமாத்திரிகை ரஜஸகுணமும்-கிரியாசக்தி-ஜீவத்வமும்-மனுஷத்வமும-ஜடகோசமும்-ஜம்பாவவிகாரங்களு இவை முதலாகிய அகங்கர்த்தா-போகத்தவனைக்கும்-அத்யாசகற்பனைகளை ஏற்றிக்கழித்துநின்றது ஸ்தூலதேகம்

ஸ்தூலதேகமென்றறிந்து-அறிவுதன்னுலறியப்பட்ட இந்தஸ்தூலதேகம் தன்னை யறியமாட்டாதாகையால் ஜடம்தானல்ல-இந்தஸ்தூலதேகம்-பஞ்சீகிருதிபஞ்சமாபூதங்களினுண்டானது இதனுல் வரப்பட்ட ஆனிவிர்த்திகளாகிய சுகதுக்கம் தனக்கு அக்கரையில்லை-இதுவேதானுல் இந்தஸ்தூலதேகம்போனுல் தான் போகவேண்டுமே அதுபோகாமையால்தான் போகவில்லை ஆகையால் இந்தஸ்தூலதேகத்துக்குச் சாட்சியாலிந்தது அறிவாகும்

இனிசூட்சமதேகத்தில்-இருதயங்களிருக்கும்
ஸ்தானகரண விவரம்.

ஆகாசத்திலாகாசம்-ஞாதுரு-ஸ்தானம் (புருவமத்தியம்) ஆகாசத்தில்-வாயு-சமானவாயு-ஸ்தானம் (நாபி) ஆ

காசத்தில்-தேயு — சுரோத்திரேந்திரியம்— ஸ்தானம் (செவி) ஆகாசத்தில் அப்பு (சப்தத்தன்மாத்திரை) ஆகாசத்தில் பிரிதிவுவாக்கேந்திரியம்—ஸ்தானம் — வாக்கு ஆக இவ்வைந்தும் ஆகாயபஞ்சகிர்த்தி.

வாயுவிடத்தில் ஆகாசம்—மனம்—ஸ்தானம் (கண்டம்) வாயுவிடத்தில்-வாயுவியானவாயு ஸ்தானம் (சர்வாங்கம)வாயுவிடத்தில்-தேயு-துவக்கேந்திரியம் ஸ்தானம் (துவக்கு) வாயுவிடத்தில—அப்பு (பரிசதன்மாத்திரை) வாயுவிடத்தில் பிரிதிவு-பாதேந்திரியம்-ஸ்தானம் (பாதம்) ஆக இவ்வைந்தும் வாயுபஞ்சகிர்த்தி

தேயுவிடத்தில்-ஆகாசம்-புத்தி-ஸ்னானம் (நேத்திரம்) தேயுவிடத்தில-வாயு உதானவாயு ஸ்தானம் (கண்டம) தேயுவிடத்தில்—தேயு-சட்சேந்திரியம்- ஸ்தானம்(நேத்திரம) தேயுவிடத்தில்—அப்பு (ரூபதன்மாத்திரை) தேயுவிடததில்-பிரிதிவுபாணி இந்திரியம்-ஸ்தானம் (அஸ்தம்) ஆக இவ்வைநதும்—தேயுபஞ்சகிர்த்தி.

அப்புவினிடத்தில்- ஆகாயம்—சித்தம் - ஸ்தானம் (நாபி) அப்புவினிடத்தில் வாயு-அபானவாயு-ஸ்தானம (குதம்) அப்புவினிடத்தில்-தேயு-சிங்குவை- இந்திரியம-ஸ்தானம் (நாவு) அப்புவினிடத்தில்-அப்பு (ரசதன

மாத்திரை) அப்புவினிடத்தில்-பிரிதிவு - குய்யேந்திரிய ம்-ஸ்தானம் (குய்யம்) ஆக இவ்வைந்தும் அப்பு பஞ்ச கிர்த்தி.

பிரிதிவியினிடத்தில்-ஆகாசப், ஆங்காரம்- ஸ்தானம்(இருதயம்)பிரிதிவியினிடத்தி வாயு - பிராணவாயு ஸ்தானம்-இருதயம்-பிரிதிவியினிடத்தில் தேயு- பிராணேந்திரியம்-ஸ்தானம் (நாசி) பிரிதிவியினிடத்தில் (அப்புகந்ததன்மாத்திரை) பிரிதிவியினிடத்தில் பிரிதிவு பாயுரு இந்திரியம்-ஸ்தானம் (குதம்) ஆக இவ்வைந்தும் பிரிதிவு பஞ்சகிர்த்தி.

ஆக இருபத்தைந்து தத்துவரூப - அபஞ்சீகிர்த பஞ்ச பூதங்களினாலே உண்டான பஞ்சகிர்திகளாம்.

இனிசூட்சுமதேகவிவரம்.

சப்ததன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது (ஞானம்) சப்தன்மாத்திரை ரசோமசமஷ்டியினாலே உண்டானது (சமானவாயு) சப்ததன்மாத்திரை-சாத்மீகாம்சவியஷ்டியினாலே உண்டானது(சுரோத்திரேந்திரியம்) சப்ததன்மாத்திரைவிஷையம் (சப்தமாத்ரை) ரசோம சவியஷ்டியினாலே உண்டானது வாக்கேந்திரியம் ஆக இவ்வைந்தும் சப்ததன்மாத்திரையினாலானவைகள் ஆதலால் சப்ததன்மாத்திரைகள் விரூபமில்லை.

பரிசதன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச சமஷ்டியினா

லே உண்டானது (மனது) பரிசதன்மாத்திரை ரசோமச சமஷ்டியினாலே உண்டானது (வியானவாய) பரிசதன்மாததிரை சாத்மகாமச வியஷ்டியினாலே உண்டானது (துவக்கேந்தியம்) பரிசதன்மாததிரை விஷையம் பரிசனதன்மாததிரை ரசோமச வியஷ்டியினாலே உண்டானது பாகேந்திரியம மனது வியானவாயு துவக்கேந்திரியம பரிசவிஷயம பாகேந்திரியம் ஆக-இவ்வைந்தும் பரிச தன்மாததிரையினாலே ஆனதுகள் ஆதலால் பரிசதன்மாத்திரையை விளுவினில்லை.

ரூபதன்மாத்திரை சாதமீகாமச சமஷ்டியினாலே உண்டானது (புத்தி) ரூபதன்மாததிரை-ரசோமச சமஷ்டியினாலே உண்டானது (உதானவாயு) ரூபதன்மாததிரை சாத்மீகாமச வியஷடியினாலே உண்டானது (சட்சேந்திரியம்) ரூபதன்மாததிரைவிஷையம ரூபதன்மாததிரை-ரசோமச வியஷ்டியினாலே உண்டானது (பாணி இந்திரியம)புத்தி உதானவாயு சட்சேந்திரியம ரூபவிஷையமபாணிஇந்திரியம ஆகிய யிவ்வைந்தும் ரூபதன்மாத்திரையினால் உண்டானவைகள் ஆதலால் ரூபதன்மாததிரையை விளுவில்லை.

ரசோதன்மாத்திரை-சாத்மீகாம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது (சித்தம)ரசோதன்மாத்திரை ரசோம்ச சம

ஷடியினாலே உண்டானது (அபானவாயு) ரசோதன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச வியஷ்டியினாலே உண்டானது (சிங்குவையிந்திரியம்) ரசோதன்மாத்திரைவிஷயம் ரசோதன்மாத்திரை ரசோம்சவியஷ்டியினாலே உண்டானது (குய்யேந்திரியம்) சித்தம் அபானவாயு சிங்குவை இந்திரியம் ரசோவிஷயம் குய்யேந்திரியம் ஆகிய இவ்வைந்தும் ரசோதன்மாத்திரையினாலே உண்டானவைகள் ஆதலால் ரசோதன்மாத்திரையை வினாவில்லை.

கந்ததன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது ஆங்காரம் கந்ததன்மாத்திரை ரசோம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது (பிராணவாயு) கந்ததன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச வியஷ்டியினாலே உண்டானது (கிராணேந்திரியம்) கந்ததன்மாத்திரை விஷயம் கந்ததன்மாத்திரை ரசோம்சவியஷ்டியினாலே உண்டானது (பாயுருஇந்திரியம்) ஆங்காரம் பிராணவாயு கிராணேந்திரியம் கந்தவிஷயம் பாயுருஇந்திரியம் ஆக இவ்வைந்தும் கந்ததன்மாத்திரையினாலே உண்டானவைகள் ஆதலால் கந்ததன்மாத்திரையை வினாவில்லை

ஆகிய இருபத்தைந்து தத்துவமும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளாலே உண்டானதுகள் ஆதலால் பஞ்சதன்மாத்திரையை விருவிலை.

இனிவிதத்தை யவிகதையாக சேர்த்துபண்ணுகிற விவரம் எப்படியென்றால்.

வாக்கு—பாதம் பாணி-குய்யம்-பாயுரு- எனப்படுகின்ற கன்மேந்திரியங்களைந்தும் வசனம் கமனம்- தானம்-ஆனந்தம்-விசாச்சனம்- எனப்படுகின்ற ஐந்துவிஷயங்களை விருந்தும் தன்னை தான் அறியாமலிருக்கிறபடியினாலே சுரோத்திரேந்திரியம் சப்தத்தினாலே வாக்கேந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

தொக்கு-அல்லது தவச்சேந்திரியம் பாசத்தினாலே பாசேந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

சட்சேந்திரியம் ரூபத்தினாலே பாணி இந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

சிங்குவை யிந்திரியம் ரசத்தினாலே குய்யேந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

கிராணேந்திரியம் கந்தத்தினாலே குதேந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

ஆகவாக்காதி கன்மேந்திரியபஞ்சகத்தை அறியப்பட்ட சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய பஞ்சகமேதான் தன்னையறிப்பட்ட இந்தக் கன்மேந்திரியங்கள் தன்னை

யறியமாட்டாதாகையால் சடம்தானல்ல இந்தக் கன்மே ந்திரிய பஞ்சகம பஞ்சதனமாத்திரைகளுடைய ரசோம சவியஷடியிலேலே உண்டானது இதுகளால் வபபட ஆனி விாததிகளாகிய சுசராககம தனச்ருதமேதைவயில லே நிலைகளை சாறுறை இவைகளபோறைதான போ கமேலாடிய இவை ள போறுடிய நான போகவிலலை ஆ சையால இவைகளுக்கு சடமாயதிந்த சுரோத்திரா தி ஞானேந்திரிய பஞ்சகசொரம.

இனி சுரோத்திராதிஞானேந்திரியங்களுக்கு ம ர காதி விஷயங்களைத்து மிருந்த கனதைதநானறி யாகிருக்கிறபடியால ஆயகார பிராணவாயுவினோடுகூ டி கிராணேந்திரியத்துவாரசகந்தங்களை அறிகிறது சித்தம்.

அபான வாயுவினோடுகூடி சிரநவை அலைதா சிங் குவை இந்திரியம துவாரரசங்களை அறியபபட்டது புத்தி.

உதான வாயுவினோடுகூடி சட்சேந்திரிய துவாரரூ பங்களை யறியப்பட்டது மனம்.

வியான வாயுவினோடுகூடி துவக்கேந்திரிய துவார பரிசங்களை அறியப்பட்டது ஞானம்.

சமான வாயுவினோடு கூடி சுரோத்திரேந்திரிய வர்சப்தங்களை கூறப்பட்டது.

வேதாந்த ஸித்தாந்தம்.

பிராணாதி வாயுக்களைந்தும் சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களைந்தும் சப்தாதி விஷயங்களைந்தும் ஆக-இப்பதினைந்தையும் அறியப்பட்ட ஞானேந்திரியாந்தக்கரண பஞ்சகமான கண்ணையறியப்பட்ட இப்பதினைந்தும் தன்னையறியமாட்டாதாகையால் சடம் தானல்லை இப்பதினைந்தும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளுடைய ரசோபஞ்ச சமஷ்டியினாலேயும் சாத்விகாம்சவியஷ்டியினாலேயும் உண்டானது சீவர்களினாலே வரப்பட்ட ஆனிவிர்த்திகளாகிய சுகதுக்கம் தனக்கு அவசியம் இல்லை இவைகளே கர்த்தாவானால் இவைகள் போனால் நான் போகவேண்டுமே இவைகள் போனாலும் நான் போகவில்லை ஆகையால் இவைகளுக்குச்சாட்சியாயறிந்த ஞானாதி அந்தக்கரணபஞ்சகங்களே தானாகும்.

இனி மனமென்றால் சங்கற்பம் புத்தியென்றால் நிச்சயம் சித்தமென்றால் ஆலோசனை ஆங்காரமென்றால் அபிமானம் இவைகளையறிகின்ற ஞானத்துக்கு சங்கற்பமும் நிச்சயமும் ஆலோசனையும் அபிமானமுமில்லை ஆகையால் வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களைந்தும் சப்தாதி விஷயங்களைந்தும் சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களைந்தும் பிராணாதி வாயுக்களைந்தும் மனாதி அந்தக்கரணங்கள் நாலும் ஆக-இருபத்துநாலு தத்துவமே க்ஷேத்திரம் இவ்

ஸ்ருபத்துநாலு தத்துவத்திற்கும் சாட்சியாயறிந்த அறிவே க்ஷேத்திரன் இவையே அனாத்மா இவைகளுக்குச் சாட்சியாயறிந்த அறிவே ஆத்மா இவைகளே பிரகிருதி இவைகளுக்குச் சாட்சியாயறிந்த அறிவே புருஷன்.

இனி கூடசமதேக அத்தியாசங்களை நிரூபிக்கிறோம்.

அத்தியாசமர்வஜ.

தைச்சனென்றும் பிராதிபாசகனென்றும் சுவப்பனக் கற்பிதனென்றும்-அபிமானமும்-கண்டஸ்தானமும்-சுவப்பனுவஸ்தையும்-சுவேச்சாபோகமும்-உசாரமாத்திரையும்-சாத்விககுணமும்-இச்சாசக்தியும்-பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமய கோசங்களும் நான் பேசுகிறவன்-ஊமை யென்றும்-நான் கொடுக்கிறவன்-கையில்லாதவனென்றும்-நானடக்கிறவன்-முடவனென்றும்-நான் சிறுநீர் மலம் விசர்ச்சனை பண்ணுகிறவனென்றும்-ஆகிய வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களுடைய அத்தியாசங்களும்-லௌகிக வைதிக-சப்தபோதனங்களும் சீதளம் உஷ்ணம் மிருது-கடினபரிசபேதங்களும் நீலம் பீதம்-சுவேதம்-ரத்தம்-அரிதரூபபேதங்களும்-திக்தித்

தல்-புளித்தல்-கசத்தல்-துவர்த்தல்-கூர்த்தல்-கார்த்தல்-ஆகிய ருசிபேதங்களும்-நற்கந்தம்-துற்கந்தம்-ஆகியகந்தபேதங்களும் சப்தாதிபஞ்சவிஷயங்களினுடைய அத்தியாசங்களும்-நான் கேட்கிறவன் - செவிடனென்றும் நான் பரிசமுடையவன் -திமிருடையவனென்றும்-நான் பார்க்கிறவன்-குருடனென்றும்-நான் ருசியறிகிறவன் அரோசிகனென்றும்-நான் கந்தமறிகிறவன்-மூக்கறுப்பனென்றும்-ஆகியஞானேந்திரியங்களுடைய- அத்தியாசங்களும்-நான்பசிதிபனமுடையவன்-பசியில்லாதவனென்றும்-நான் தாகமுடையவன் தாகமில்லாதவனென்றும் நான் சக்தியுடையவன்-நான் பலமில்லாதவனென்றும்-நான் வீரமுடையவன் - வீரமில்லாதவனென்றும் நான் தும்முகிறவன் இருமுகிறவன் விக்கலெடுக்கிறவன்-நான் வாந்தியெடுக்கிறவன்-கொட்டாவி விடுகிறவன் கண்ணிமைப்பை மூடத்திறக்கச்செய்கிறவன நான் யோகி-அடவாதி-நான்-ஆகாச கமனம் பண்ணுகிறவன். என்று சொல்லப்பட்ட தசவாயுக்களினுடைய-அத்தியாசங்களும்-நான் சங்கற்பவான்-விகற்பவான்-புத்திமான் நிசசயவான்-சபலன்-சாஞ்சலியன் யோசனையுடையவன்-அகங்காரிஉக்கிரனென்றும் சம்சிய-நிச்சயம்-சாஞ்ச

ல்ய அபிமான மாகிற-அந்தக்கரணங்களினுடைய அத்தியாசங்களும வைராக்கியம பொறுமை சாத்விகத்திற்கு காமக்குரோதம் ரஜஸ்வினுக்கு சோம்பல் நித்திரை தாமசத்திற்கு—ஆகிய- குணத்திரய அத்தியாசங்களும்—வர்ணப்பிரமை ஆசிரமப்பிரமை சரியைகிரியை-யோக-முதலாகிய ஆடம்பரபிரமை—மந்திரபிரமை-தந்திரபிரமை மூர்த்திபிரமை தீர்த்தப்பிரமை—ஸ்தலபிரமை - நவக்கிரக திதி-வார-நட்சத்திரயோகவிரத உபவாச—தெய்வ-புண்ணியஸ்தோத்திரம் காலதேக — கீர்த்தி இக-பரலோக—சௌக்கிய பிரமைகள்முதலிய அத்தியாசபிரமைகளை ஏற்றிக்கழித்து நின்றது சூட்சமதேகம்— இந்தசூட்சம சரீரம் தானல்லாதபடியினாலே இதனுடைய அத்தியாசங்கள் தனக்குத் தேவையில்லை இந்தசூட்சம தேகம மாத்திரைகளினாலே உண்டானது இவைகளால வாப்பட்ட ஆனி விர்த்திகளாகிய சுகத்துக்கும் தனக்கவசியமில்லை— இவையேதானானால் இந்தசூட்சமசரீரம்போனால தாம் போகவேண்டுமே இந்தசூட்சமசரீரம் இதானாலும் தானப்படிக்குப்போகவில்லை ஆகையால்இந்த சூட்சம சரீரத்திற்குச்சாட்சியாயிருந்த அறிவேதான

இனிபஞ்சதன்மாத்திரைகளை விசாரிப்போமா அவை யில்லையென்றறிவது எப்படியென்றால் ரசதன்மா

ததிரையிருலே உண்டான சந்ததன்மாத்திரை ரசதன் மாததிரையை விருவ வில்லை யென்றறிவதுதான்.

ரூபதன்மாத்திரையிருலே உண்டான ரசதன்மா த்திரை ரூபதன்மாத்திரையை விருவவில்லையென்றறி வதாம்.

பரிசதன்மாத்திரையிருலே உணடானது ரூபத ன்மாத்திரை சப்ததன்மாததிரையை விருவவில்லையெ ன்றறிவதுதான்.

சப்ததன்மாத்திரையிருலே உண்டான பரிசதன் மாத்திரை சப்ததன்மாத்திரையை விருவவில்லை யெ ன்றறிவதுதான்.

ஆங்காரதத்துவத்திரு லுண்டான சப்ததன்மாத் திரை ஆங்காரதததுவத்தை விருவவில்லை யென்றறி வது.

பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் காலத்திரை யத்திலும் இல்லைவேயில்லை.

தாமோகுணப் பிரதானமாகிய ஆங்காரத்துவமே காரண சரீரமென்னப்பட்டது அந்தக்காரணசரீரத்தை விசாரிப்போமாக.

அதாவது.

பஞ்சதன்மாத்திரைகளைத் தனித்தனியே உற்பத்தியானபடி யாலோசித்துலப்படுத்திப்பாரக்குமிடத்து

சேஷவிட்சாண வந்தியாபுத்திர கேசசாணுராவிந்தமித்தியா புருஷன்போல இல்லாமற்போனபடியால் இது ஒன்றுமில்லையென்றும் தோன்றவில்லையென்றும் அகாரத்துவமென்றும் அஞ்ஞானமென்றும் அவித்தையென்றும் பிரகிருதியென்றும் தமமென்றும் ஸ்தூலசூட்சம சரீரங்களுக்கு ஏதுவாகி காரணமாய்ப்பிறபபித்தலினாலே காரணசரீரமாச்சுது இதனுடைய அத்தியாசங்களை நிரூபிக்கிறோம்.

அதாவது

பிராக்ஞியனென்றும் பாமார்த்திகனென்றும் அவச்சின்னனென்றும்—அபிமானஜூடம்—சுழுத்தியவஸ்தையும்-இருதயஸ்தானமும் ஆகமானந்தபோகமும் மகாரமாத்திரையும்-தாமசகுணமும் திரவியசக்தியும்— ஆநந்தமயகோசமும்-நான்சுகி-துக்கி மூடன்-அவிவேகி பிராந்தன்-பாவி-சேடன்—அஞ்ஞானி ஒன்றுக்குமாகாதவன் கெட்டுப்போனவன் எனகிற இவைமுதலான பிராக்ஞிசன்னிய அத்தியாசங்களை ஏற்றிக்கழித்துநின்றது

காரணதேகம்-இந்தக்காரணதேகம் தானல்லாதபடியினா
லே இதனுடைய அத்தியாசங்கள் தனக்குத் தேவை
யில்லை-இந்தக்காரணதேகம் மகத்துவத்தினாலே உண்
டானது இதனால்வரப்பட்ட ஆனி விர்த்திகளாகிய சுக
துக்கம் தனக்கவசியமில்லை இந்தக்காரணதேகமேதானா
னால் இதுபோனால்தான் போகவேண்டுமே இதுபோ
னாலும் நான் போகவில்லை அதெப்படி போகவில்லையெ
ன்றால் சமாதிநிஷ்டையிலே சுகப்திகளா சக்தாமாத்திர
மப் பிரபஞ்சந்தோனாமல் பிரமஸ்ரூபமேதானாயிருக்கி
றபடியினாலே தான்போகவில்லை ஆகையால் இந்தக்கார
ணதேகத்துக்கு சாட்சியாயறிந்த அறிவேதான் இந்த
ஸ்தூலசூட்சம காரணசரீரத்தினையும் மாயையினாலே
பொய்யாய்க் கற்பிதமாய்ப் பிரமையாய் உண்டானது இ
தைக்குறித்துவந்த அத்தியாசங்களும் ஆபாசங்களும்
கர்மகாண்ட சப்த-தர்க்க-மீமாம்ச-யோக-ஞான -வேத
ஆகம புராணங்களாகிய கிதாசாஸ்திரங்களும் இவைமு
தலாகிய சகல சங்கற்பபிராந்திகளும் -சே° விக்ஷாணவ
தியாபுத்திராகேசனாவிந்தமித்தியா புருஷன்போலவே
கிஷபிரபஞ்சஸ்வரூபனான தன்னிடத்தில் காலத்தினா
யத்திலும்-இல்லவேயில்லை.

மகாகாரணம்.

தனித்த ஆத்மாவிற்கே மகாகாரணசரீரமென்றும், கூடஸ்தனென்றும், சித்தென்றும், சைதன்னியமென்றும், சாட்சியென்றும், பெயர்களாம். இந்தச் சாட்சசமெனப்படுகின்ற பிரபஞ்சத்தைக்குறித்து சாஞ்சியாகிய சத்து அகண்டாகாரவிர்த்தியென்றும், ஆனந்தவிர்த்தியென்றும்-போதாங்குரமென்றும், தோணமென்றும், ஓங்காரமென்றும், இவைமுதலானவைகள் வியஷ்டி சமஷ்டி ஸ்வரூபமான சகத்தைக்குறித்துவந்த அகண்டாகார விர்த்தியுடனேகூடியிருக்கிற மூலப்பிரகிருதியென்கிற மகாகாரணசரீரமதானல்ல அதெப்படியென்றால் துஷ்டாந்தமாதாவதனைதயாகிய அதிதவிவேகத்தில் இந்த மகாகாரணசரீரம் இல்லாமற்போனால் தானென்கிற பிரதிபிம்பமில்லாமல் தானாயிருக்கிறபடியினாலே இந்த மகாகாரணசரீரம்தானல்ல இந்த மகாகாரணசரீரம அதந்தியாசங்களை நிரூபிக்கிறோம.

அதாவது.

பிரத்தியேசாத்மாவென்றும் கூடஸ்தனென்றும்சர்வசாட்சியென்கிற அபிமானமும் துரியாவஸ்தையிருக்க தன்னியமென்கிற பிரமாண்ட அதிதஸ்தானமும், ஆனந்தபோகமும்-ஓங்காரமாத்திரையும்- சத்தசத்துவகுண

றும் ஞானசக்தியும் பின்னும் சர்வக்கியானனென்றும ச
ர்வேஸ்வரனென்றும் சர்வகாரணனென்றும், சர்வாந்திரி
யாமியென்றும், சர்வசிருஷ்டி-சர்வஸ்திதி - சர்வசங்கார
ம-வென்றும- பின்னுந்தானே சர்வமென்றும் தன்னு
டையகற்பனையே சகத்தென்று சர்வத்தினிடத்தில தா
னேயாகூசமாயிருக்கிறவனென்றும இவைமுதலிய சர்வ
ஸ்வரூப அத்தியாரோபங்களும் இதைக்குறித்துவந்த அ
பவாதங்களும இதைக்குறித்துச சொல்லப்பட்ட வேதா
கம புராண கலை ஞானிக சாஸ்திரம் தர்க்கமீமாம்ச யோ
கஞான சர்வ சாஸ்திரங்களும இந்தசாஸ்திரங்களுக்கு
(ஏது வாகிய மகாவாக்கியங்களும்) இவைமுதலாகிய அக்
கியானங்கள் சேஷவிஷாணவந்தியாபுத்திர கேகனாரவி
ந்த மித்தியா புருஷன்போல் காலத்திரயத்திலும் த
ன்னிடத்தில் இல்லவேயில்லை (அதெப்படியென்றால்)
இந்தசாட்சாத்துவமாகிற மகாகாரண சரீரம் சாட்சமெ
ன்னப்படுகிற பிரபஞ்சத்தைக்குறித்து வந்ததேயல்லாமல்
விசாரிக்குமளவில தன்னிடத்தில் காலத்திரயத்திலு
ம் இல்லவேயில்லை இருக்கிறதுதிருக்குஆகையால் சா
ட்சி சாட்சிரகிதமாக பந்தம் மோட்சரகிதமாய் காரியம்
காரணரகிதமாய் நினைப்பும் மறப்புமில்லாமல் அஷ்ட
ணிதம் பூரணமாயிருக்கிற அதீதவிளக்கமாகிய ஸ்வரூபம்

குருவாக்கியத்தினாலே தானென்றறிந்தே மூலப்பிரகிருதிரகிதமான தனனுடைய ஸ்வரூபம் இதற்குச் சமதிவசனம ஞானம்-சுருவு-பனுவுமாம அதெப்படியென்றால் தானென்றறிந்த அறிவே தானெனகருவு அது தானென்று சொல்லும் மறதியேபனுவென்றும இராமஸ்வாமசத்திலே வியாசரிஷி நிருபிதகிருக்கிறார் பின்னும் அறிவேனென்கிற நினைவும அறியேனென்கிற மறதியும இவ்விரண்டுமில்லாமல் நடுவாகவிளங்குவதே நிசதிதயானந்தமென்றும ததாதுதிரேயயோகீசுவரர் நிருபித்திருக்கிறார்.

பின்னும் பூர்வாசாரிகளாயிருந்த ஆசாரிய சுவாமிகள் முதலான மகாத்துமாக்கள் மகாமுனிகளும் ரிஷீசுவரர்களும் இதுவே பிரமாணமென்று நிருபித்திருக்கிறார்கள் இதுவே வேதாந்தரகசிய சித்தாந்தம.

துக்கநிவர்த்தி.

தாபத்திரையங்களினாலே தவிக்கின்ற துக்கம் எப்போ தொழியுமென்றால சரீரம்போனால் துக்கம்போம், சரீரம்எப்போதொழிந்துபோகுமென்றால கர்மமில்லாமல்போனால் கர்மம் எப்போதொழியுமென்றால் ராகத்வேஷாதிகளில்லாமற்போனால், ராகத்வேஷாதிகள் எ

டோடேகூடிய சைதன்னியம் பிரமாத்துரு சைதன்னியமாம் அந்தக்கரணவிர்த்தியோடேகூடின சைதன்னியப பிரமாணசைதன்னியமாம் இந்திரியங்களோடேகூடின சைதன்னிய பிரமேயசைதன்னியமாம் இந்திரியவிஷயங்களோடேகூடின சைதன்னிய பலசைதன்னியமாம் இந்தப்பிரகாரம் அகண்டபரிபூரணமாய் அத்வைதமாய் விளங்கப்பட்ட பரமாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு உபாதிபேதங்களாலே இப்படிக்கு எழுவிதமாய் சொல்லப்பட்டது. அந்த உபாதிகளைத்தள்ளி அத்வைதஆனந்த பரிபூரணஸ்வரூபமான பரமாத்மாவே தானென்று யாரறிந்தார்களோ அவர்களே கிருதார்த்தர் அவர்களே வித்வாமிசர் மெய்ஞ்ஞானிகள் அவர்களே சீவன்முத்தர்கள் என்றுவேதாந்த சாஸ்திர சித்தாந்தம்.

பஞ்சீகரண வேதாந்த சித்தாந்தம்

முற்றுப்பெற்றது.

ம்போகொடியுமென்றால அபிமானமில்லாமற்போனால் அபிமானமெப்போதில்லாமற்போகுமென்றால அவிவேகமில்லாமற்போனால் அவிவேகமெப்போதில்லாமற்போகுமென்றால் அஞ்ஞானமில்லாமற்போனால அஞ்ஞானம் எப்போதில்லாமற்போகுமென்றால் பிரமதாந்தம அபரோட்சமாய் அத்வைத ஆத்மக்கியானம உதயமானால

ஞானமெப்படி வருமென்றால அதிக சிரத்தாபக்தியுடனே சாதன சதுஷ்டயசம்பத்தியுண்டாகி சர்சசங்கமூலமாயச சற்குருவினிடத்தில சதாகாலக்ஷேபமாய்சிரவண மனன நிதத்தியாசனத்தினாலே ஆத்மா அனாத்மா விசாரஞ்செய்தால ஆத்மக்கியானம உண்டாகும-மற்றப்படி எதனாலும உண்டாகமாட்டாது-மெய்ஞ்ஞான அருளாகிய ஆரூபஞானம உதயமானால் அஞ்ஞானம் கிலேசமுமில்லாமல அடியோடுமுழுவதும் அழிந்துபோம

அஞ்ஞானம்போனால் அவிவேகம்போம் அவிவேகம்போனால் அபிமானம்போம் அதுபோனால் ராகத்வேஷாதிகளபோம (அதுபோனால்) கன்மம்போம்,அதுபோனால் சன்மம்போம அதுபோனால் துக்கம்போம அதுபோனால சுயம்பிரகாசமான சொரூப சாட்சாத்காரமேயாவன்.

ஆத்மா அனாத்மாவுக்குலட்சணம்

மூன்று காலத்திலேயும் மூன்றவஸ்தையிலேயும் ஒருவிதமாயில்லாதபடியினாலே அசத்துலட்சணம் தானுந் தோன்றாமல் ஒருவருக்குந் தோற்றுவிக்காமலு மிருக்கிறதே சடலட்சணம்.

ஆதியாத்மீக-ஆதிபௌதிக ஆதிதெய்விகங்களினாலே வருகிற தாபத்திரயங்களே துக்கலட்சணம் பிராருவயதுக்குமேல் ஸ்தூலதேக மில்லைபிரளய காலத்தில் சூட்சுமதேகமில்லை ஜீவன்முக்தியில் காரணதேகமில்லை ஆகையால் அநித்தியலட்சணம் ஒன்றுபோல் ஜீவராசிகளுக்கும் தேகங்களாகி அண்டபிண்ட சராசரங்களாயிருக்கிறபடியினாலே கண்டிதலட்சணமென்று சொல்லப்படும் அசத்து சடம்- துக்கம்-அநித்தியம்-கண்டிதம்- ஆகிய இவ்வைந்தும் அனாத்மாவுக்கு லட்சணமாம்.

ஆத்மாவாவது.

மாயாசக்திக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்ற அத்வைதானந்த சைதன்னிய சொரூபமே ஆத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்குலட்சணமெப்படியென்று திரிகாலத்திலும் மூன்றவஸ்தையிலும் ஒருதாமல்

கையால் சத்துலட்சணம் மூலைவிட்டிலே மூக்காடிட்டுக் கவிழ்ந்துபடுத்துக் கண்ணைமூடிக்கொண்டிருந்தாலும் சூரிய சந்திர நட்சத்திர அக்கினிப்பிரகாசங்களாகிய சாதனங்களில்லாமல் புத்திதெரிந்ததுமுதல் இதுவரையில் நடந்தவிஸ்தாரங்களெல்லாம் நினைக்குமளவில் தன்னிடத்தில் பிரத்தியட்சமாய்த் தோன்றுகிறபடியினாலே சித்து லட்சணம் சாவவுயிர்கள் சமஷ்டியாகச் சுழுத்தியவஸ்தையிலிருக்கிறபடியினாலே ஆனந்தலட்சணம் ஒருகாலத்திலும் அழியாதபடியினாலே நித்திய லட்சணம்-எங்கும் வியாபகமாய் நிரஞ்சனமாயிருப்பதால்-பரிபூரணலட்சணம்-சத்து சித்து-ஆனந்தம்-நித்தியம் பரிபூரணம்-ஆக இவ்வைந்தும் ஆத்மலட்சணம்

பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் ஸ்தூலதேகத்துக்கு பசி-தாகம்-பிராணவாயுவிற்கு-சுகம்-துக்கம் -மனத்திற்கு ஆக இவ்வாறுகாரியமும் ஆத்மார்த்தம்போல் தோன்றுகிறதுமாத்திரமேயல்லாமல் ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்த காலத்திலேயும் அது எத்தன்மையெனில் ஆகாசத்தில் மேகம் ஓடுகையில் சந்திரன் ஓடுகிறதென்கிறதுபோல் சொல்மாத்திரமே ஆத்மாநித்திய திருப்தியாய் சச்சிதானந்த சுகஸ்வரூபியாகிய சுயம்பிரகாசமாய ஆத்மாவென்று அறியப்பட்டவர்களெவர்களோ அவர்களே சீவன்முத்தர்கள்

அதிகாரிகளாம் நித்தியா நித்திய வஸ்துவிவேகம் உண்டான சிஷியனுக்கு குரு அறிவி னுபதேசம்பண்ணுகிற லக்ஷணம்.

நித்தியா நித்தியவஸ்து விவேகமாவது பிரமமேநித்தியம் ஜகம் அநித்தியமென்றறிகை.

இகவுத்திரார்த்த பலபோக விராகமாவது இகபர போக அபேக்ஷையில்லாம லிருப்பது.

சமாதிஷட்கசம்பத்தியாவது

சமம் மனோநிக்கிரகம் தமம் பாக்கிய இந்திரியநிக்கிரகம் உபரதி சகலசன்மங்களையும் விட்டிருப்பது திதிக்ஷையாவது—ஏகதுக்கங்களைச் சகிக்கிறது—சிரத்தை—குரு—வேதாந்தசாஸ்திர தேவதையினிடத்தில பிரதிவிசுவாசமுண்டாயிருப்பது.

சமாதானம்—மனப்பிரவிர்த்தியாகிய இந்திரியப்பிரவிர்த்தியில்லாமல் யோகாக்கிரசித்தனாயிருப்பது, முமூக்ஷத்வம் சீக்கிரத்தில் மோட்சத்தை யடையவேண்டுமென்கிற அபேக்ஷையாயிருப்பது.

இப்படிச்சொல்லப்பட்ட அங்கத்துடனே கூடி. விளங்கப்பட்ட சாத்விக புருஷனுக்குக் குருவானவர் திருவுளம்பற்றுகிறார்

அஃதாவது.

ஸ்தூல-சூக்ஷும-காரண மென்கிற இம்மூன்றும் சரீரத்திரயம், சாக்கிரம்-சொப்பனம்-சுழுத்தி யென்கிற இம்மூன்றும் அவஸ்தாத்திரயம், நேத்திரம்-கண்டம்-இருதயம் ஆக இம்மூன்றும் ஸ்தானத்திரயம், விசுவ-தைசச-பிராக்கிய இம்மூன்றும் அபிமானபுருஷத்திரயங்களாம், ராஜசம்-தாமசம்-சாத்விகம் இம்மூன்றும் குணத்திரயம் ஆணவம்-மாயை-காமியம் இம்மூன்றும் மலத்திரயம் சகசதாதாத்மிகம்-கர்மதாதாத்மிகம்-பிராரத்தின சம்பன்னிய தாதாத்மிகம் இம்மூன்றும் தாதாமாத்திரயம், சாஸ்திரவாசனை-தேகவாசனை-லோகவாசனை இம்மூன்றும் வாசனாத்திரயம், ஆத்மதத்துவம்-வித்தியாதத்துவம்-சிவதத்துவம் இம்மூன்றும் தத்துவத்திரயம், வருங்காலம்-இறந்தகாலம்-நிகழ்காலம் இம்மூன்றும் காலத்திரயம், காமம்-பக்தி வைராக்கியம்-இம்மூன்றும் கன்மத்திரயம், சிரவணம் மனனம்-நிதித்தியாசனம்-இம்மூன்றும் சாதனத்திரயம், மனம்-மனனம்-மன்னியம்-இம்மூன்றும்- சங்கற்பத்திரயம் ஆகாமியம்-சஞ்சிதம்-பிராரத்வம்- இம்மூன்று

ம் பிராரத்துவத்திரையம், புண்ணியகன்மம்- பாவகன்மம்-மிசர்க்கன்மம் இம்மூன்றும் கன்மத்திரையம், ஆதியாத்மீகம்-ஆதிபௌதிகம்- ஆதிதெய்வீகம் இம்மூன்றும் தாபத்திரையம், மனம்-வாக்கு-காயம் இம்மூன்றும் திரிவிதகாரணம், நாதம்-பிந்து-கலை இம்மூன்றும் பிந்துத்திரையம், சர்ச்சங்கம்- சர்ச்சங்கம்-மதநியசங்கம்- இம்மூன்றும் சங்கத்திரையம், விராட்டு-இரணியகர்ப்பம்-அவ்வியாகிருதம் இம்மூன்றும் ஈஸ்வரமாயா, உபாதிசரீரத்திரையம்-சம்சயம்-அசம்பாவனை -விபரீதபாவனை இம்மூன்றும் சம்சயத்திரையம், ஞாதுரு-ஞானம்-ஞேயம்-இம்மூன்றும் திரிபுடத்திரையம சுவர்க்கம்-மத்திய-பாதலம் இம்மூன்றும் உலோகத்திரையம், அஞ்ஞானம்-மாயை-வாசனைசித்து-இம்மூன்றும் மாரணத்திரையம், தாரிஷ்ணம்-தன இஷ்ணம்- புத்திர இஷ்ணம்- இம்மூன்றும் ஈஷ்ணத்திரையம், மனோவிர்த்தி- அறிவுவிர்த்தி-ஆநந்தவிர்த்தி இம்மூன்றும் விர்த்தித்திரையம் அஞ்ஞானம்-ஆபாரணம்-விக்ஷேபம் இம்மூன்றும் -பந்தத்திரையம், தேசம்-காலம்-வஸ்து இம்மூன்றும் திரிவித்திரையம்.

ஞாதா-கர்ம-கிரியை -இம்மூன்றும

புத்தம்-போச்வ்யம-போகம் ஆக ௧

பசு-பதி-பாசம் ௧

ஜகம்-ஜீவம்-பரம் ௧

மண்ணாசை-பெண்ணாசை-பொன்னாசை ௧

இடம-பொருள்-ஏவல ௧

உடல-பொருள்-ஆவி ௧

பெண்டு-பிள்ளை-பதார்த்தம் ௧

விராடு-வைசுவானர-வைராச்சர் ௧

இரணியகர்ப்பா-சூஸ்திராதர்-பிராணாதர் ௧

அவ்வியாகிருதர் அந்தரியாமி-ஈஸ்வரன் ௧

பிரமன்-விஷ்ணு-உருத்திரன ௧

சுருதி-குரு-சுவானுபவம ௧

தொம்பதம-தற்பதம-அசிபதம் ௧

விட்டபாவை தொட்டபாவை - விட்டுவிடாசபார்

வை-௧

வாச்சிய-லட்சியம்-லட்சியார்த்தம் ௧

சிவன்-ஈஸ்வரன்-பிரமம் ௧

சிவபதம-பந்தம-ஈஸ்வரபதம் ௧

மோட்சம பிரமபதம்-தானாயிருப்பது ௧

இச்சாமம சங்கற்பரணம்-நித்தியம்-நைமித்திகம இவை

யே நித்யகர்ம சதுஷ்டயம ஆக ௪

தபோ-மந்திர-யோக-காம்ய இவையே தபோகர்மசதுட்டயம்

தர்ம-அர்த்த-காம-மோட்சம-இவையே சதுர்விதபலபுருஷார்த்தம

சுகதுக்கம் ஸ்தூலபோகம்-அபரோக்ஷசம சூட்சுமபோகம-ஆநந்தம காரணபோகம நிர்விஷய சர்வசாட்சிபோகம இவையே போகசதுஷ்டயம

ருக்கு-எசுர்-சாமம்-அதர்வணம-இவையே வேதசதுஷ்டயம்

பிரக்கியானம்சத-பிரமம்-அகம்பிரமாஸ்மி- தத்வமசி-அயமாத்மாபிரமம இவையே மகாவாக்கியசதுஷ்டயம

ஆத்மசிஷியருசை-அங்கசிஷியருசை- தானசிஷியருசை-யாவசிஷியருசை-இவையே சிஷியருசைச் சதுஷ்டயம்

மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரம் இவையே அந்தக்கரணசதுஷ்டயம்

பிரமசாரி-கிரகஸ்தன்-வானப்பிரஸ்தன் சந்நியாசி இவையே ஆச்சிரமசதுஷ்டயம

குரகுபாவம்-ஸ்வளாடபாவம்- படபாவம் எரு
மைசகடபாவம்-இவையே பாவசதுஷ்டயம் ௪

லயயோகம்-மந்திரயோகம்-அடயோகம் - ராஜயோக
ம்-இவையே யோகசதுஷ்டயம ௪

பந்தரம்-மந்த்ரம்-தீவிரம்-தீவிரதரம் இவையே- பக்கு
வசதுஷ்டயம ௪

அண்டசம்-உற்பீசம்-சுவேதசம்-சராயுசம் இவை
யே உற்பவசதுஷ்டயம ௪

உலோகமார்க்கம்-தாசமார்க்கம்-புத்திரமார்க்கம்-
சன்மார்க்கம் இவையே மார்க்கசதுஷ்டயம் ௪

சாதுசங்கம்-விசாரணை சாந்தி-சந்தோஷம்-இவை
யே-சாதனசதுஷ்டயம் ௪

சிவன்-ஈஸ்வரன்-கூடஸ்தம-பிரமம் இவையே சி
த்து சதுஷ்டயம் ௪

பிரமவேதம் பிரமவித்வான-பிரமவரியம்-பிரமவ
ரிஷ்டன் இவையே சீவன்முக்தி சதுஷ்டயம ௪

சரியை-கிரியை-யோகம்-ஞானம்-சாலோகம்- சா
மீபம் சாரூபம்-சாயுச்யம்-இவையே பதவிகளாம் ௮

அஸ்தி-பாதி-பிரியம்-நாமம் ரூபம்-இவையே அ
ம்சபஞ்சகம் ௫

கர்மி-முமுட்சு-அப்பியாசி-அனுபவம் — ஆரூடம் இவையே அதிகாரபஞ்சகம் ௫

அன்னமயம்-பிராணமயம்-மனோமயம்-விஞ்ஞானமயம்—ஆநந்தமயம் இவையே பஞ்சகோசங்கள் ௫

பிரிதிவு-அப்பு—தேயு—வாயு—ஆகாயம் — இவையே பூதபஞ்சகம் ௫

பிராணன்—அபானன்-உதானன்-வியானன்-சமானன் இவையே பிராணவாயுபஞ்சகம் ௫

சுரோத்திரம்—தொக்கு சட்சு—சிங்குவை- ஆக்கிராணம் இவையே ஞானேந்திரியபஞ்சகம் ௫

சத்தம்—பரிசம்-ரூபம்—ரசம்-கந்தம்- இவையே சப்தாதிவிஷயபஞ்சகம் ௫

வாக்கு-பாதம்-பாணி-குய்யம்-பாயுரு- இவையே கன்மேந்திரியபஞ்சகம் ௫

வசனம்-கமனம்-தானம்- ஆநந்தம் — விசர்ச்சனம்- இவையே கன்மேந்திரியவிஷயபஞ்சகம் ௫

நாகன்—கூர்மன்-கிருகரன் தேவதத்தன்—தனஞ்சயன் இவையே உபவாயுபஞ்சகம் ௫

கோபாக்கினி-சாமாக்கினி பித்தாக்கினி— சடராக்கினி—வடவாக்கினி-இவையே அக்கினிபஞ்சகம் ௫

காரித்திரன்—ரூடிபலன்-காம்பகதன்—முமூட்சு இவையே தாரதம்மியபக்குவபஞ்சகம் ௫

பராசக்தி-ஆதிசக்தி ஞானசக்தி-இச்சாசக்தி -கி
ரியாசக்தி இவையே பஞ்சசக்திகளாம் ரு

பிரமா-விஷ்ணு-உருத்திரன்-மயேஸ்வரன்-சதாசி
வன் இவையே பஞ்சகர்த்தாக்கள் ரு

சிருஷ்டி-திதி-சங்காரம்-திரோபவம்- அனுக்கிரக
ம் இவையே பஞ்சகிருத்தியங்களாம் ரு

பசி-தாகம்-பிறப்பு-சுகம்-இறப்பு-துக்கம் ஆ ௬

சிசுத்வம்-காவிகாபுத்தம்-பக்குவம்-பாலியம-எவ்
வனம-வார்த்திகம்-இவையே ஷட்பாவவிகாரம் ௬

மூளை-அஸ்தி-நரம்பு-மாமிசம்-தோல் - உரோமம்
இவையே ஷட்கோசங்கள் ௬

காம-குரோத-லோப- மோக-மத-மாற்சரியம- இ
வையே அரிஷ்ட்டவர்க்கம்

மூலாதாரம்-சுவாதிட்டானம்-மணிபூரகம்- அநா
கதம்-விசுத்தி-ஆக்கினை-இவையே ஆராதாரம் ௬

உபக்கிரமம்-உபசம்மாரம்-இவையும் ஷை முதல்
இலிங்கம் அப்பியாசம் இரண்டாவது அபூர்வதம் மூ

ணாறாவது பலம் நான்காவது அர்த்தவாதம் ஐந்தாவது உபபத்தி ஆறாவது இவையே ஷட்விதலிங்கம் ௬

பாக்கிய திருசியான வித்தசவிகற்ப சமாதி-பாக்கிய சப்தானுவித்த சவிகற்பசமாதி- அந்தர திருசியானுவித்த சவிகற்பசமாதி- பாக்கியநிர்விகற்பசமாதி-அந்தரங்கநிர்விகற்பசமாதி இவையாறும ஷட்சமாதி

இச்சை-திரோக்ஷம்-சுகம்-துக்கம-சங்காதப-சேதனம் ஆர்த்தி இவையே சபதவிசனம ௭

இஞ்சானம்-ஆவரணம்-விக்ஷேபம் - பரோக்ஷம்-அபரோக்ஷம்-துக்கநிவர்த்தி - ஆனந்தவியாபதி இவையே சப்தாவஸ்தைகள். ௭

சுபேட்ச-விசாரணை-தனுமானசை- சத்வாபத்தி கமுஞ்சத்தி-பதார்த்தபாவனை-துரியம- இவையே ஞானபூமிகள ௭

குலம்-சலம்-தனம்-எவ்வனம்-ரூபம்-வித்தை-ராசசியம்-தீபசு இவையே அஷ்டமதஙகள் ௮

தயை-சங்கை-பயம்-லசசை-சிகிச்சை-குலம்- சிலம்-விரதம் இவையே அஷ்டமதங்கள் ௮

இயமம்-நியமம்-ஆசனம்-பிராணயாமம்-பிரத்தியாகாரம்-தியானம்-தாரணை-சமாதி இவையே அஷ்டாங்கயோகம் ௮

சாதனசதுஷ்டயச்சம்பத்தியுடைய அதிகாரிக்கு மூந்திஞது பக்குவம பிரதிஞாது பதிப்புண்ணியம் பின னே மலபரிபாகம மேல பதிபுண்ணியம் மேல மலப ரிபாகம் மேல சத்திநிபாதசமயம் மேல் இருவினை ஒ ப்பு இப்படிக்கொத்த அங்ககதடனேகூடி விளங்கப்ப ட்ட முமுட்சுவாகிய சீஷனுக்குச் சற்குருசுவாமிகள உபதேசமனுக்கிரகஞ் செய்கிறு

தேகத்தை ஆத்மாவோ சொல்லுவென்றால் தே கம் சடமாகையால ஆத்மாவாகமாட்டாது. பிராணாதி வாயுக்களை ஆத்மாவோ சொல்லுமென்றால் அவையும் சடமாகையால ஆத்மாவாகமாட்டாது. இந்திரியங்களை ஆத்மாவாகச் சொல்லுவோமென்றால் அந்தக்கரணத் தை விளுவசாமர்த்தியமில்லாதபடியினுலே அதுவும்ச டமே அந்தக்கரணத்தை ஆத்மாவாகச் சொல்லுவோ மென்றால் அந்தக்கரணங்களுக்கு ஆதாரமாகிய சீவனை விளுவசாமர்த்தியமில்லாதபடியினுலே அதுவும் சட மே சீவனை ஆத்மாவென்று சொல்லுவோமென்றால் ச ர்வாதாரமாய் சாவகாரணமாய் சர்வபரிபூரணமாய் சர்வ சாட்சி அதீதவிளக்கமாகிய அகண்டானந்த நிர்விகற்ப சுத்தசைதன்னிய ஸ்வரூப சாக்ஷாத்கார நீங்கலாக சி விக்கமாட்டாதாகையால் அதுவும் சடமே ஆத்மாவப்

படிக்கொத்ததென்றால் வொருபதார்த்தத்தை நினைக்து அதைவிட்டு நீங்கி மற்றொருபதார்த்ததை நினையாமல நடுவில் யாதொரு விகற்பங்களுமில்லாமல் நிர்க்குணப்திமாத்திரம் யாதொன்றுண்டோ அதுவே ஆத்மக்ஞியானம் தன்னுடைய சங்கற்பவிகற்பத்தினாலே ஜகத்ரூபமாய்விளங்கும் ஜகத்தென்றுவிளங்குகிறது ஞானமில்லாமல் வேறொன்றிலே அதைவிலக்கிச் சொர்க்காதிபோகங்களைகோருகிற பலப்பிராப்தி ஞானிகளுக்கில்லை பரப்பிரமமென்று ஒருவஸ்துஇருக்கின்றது அது எப்படிக்கொத்ததென்றால் எண்ணிறந்த ஆனந்தமாய் ஒருகாலத்திலும அழிவில்லாததாய் நித்தியமாய ஞானஸ்வரூபமாய் ஆகாசத்தைப்போல் நிறைந்து நிபிடகரமாய் ஏகமாய் சுகவைஸ்வாக்கியானமாய்உடைய ஆத்ம ஸ்வரூபந்தவிர மற்றொன்றென்கிற பேதமில்லாததாற்-பால்-தயிர்போல் பின்னொருவிகாரதையுமடையாததாய சகலசாமர்த்தியங்களுமுண்டாய் தன்மயமாகிய சைதன்னியமென்னும் ஒருவஸ்துஉண்டு அந்தவஸ்துதவிர பின்பு இப்போது இனிமேல் காலத்திரயத்திலும அனன்னியமாய் இரண்டாம்வஸ்து இலவேவில்லை ரூபமில்லாமல் ஞானமாத்திரமாகிய ஆத்மா தன்

னைத்தானே சிந்திக்கும் அப்போது சாரூபங்களாய்
விளங்கும் இதற்குச் சுவப்பனம் பிரமாணம்

பிரமம் எப்படி நினைத்ததோ அந்தப்படி பதார்த்த ரூபங்கள் விளங்கும் அப்படி விளங்குகின்ற ரூபங்களெல்லாம் ஞானமாத்திரமாகியதானே அந்தப் பதார்த்தங்கள் சகலசத்தியுமுடைத்தாகியவராகையால் தன்னைத்தானே நினைத்து ரூபமாகவிளங்குகிறவஸ்துதானே இது பரமார்த்தமென்று பார்த்தால் அதற்குப்போசகள் அனேகமாயிருக்கும் சிவமென்றும் - மாயையென்றும் - அஞ்ஞானமென்றும் - சடமென்றும் இவ்விதமாய்ச்சொல்லப்படும் இந்தப்பேதம் பரமார்த்தமாவதிலே பிரமா விஷ்ணு மகேஸ்வரராலே சம்பிரப்பட்ட சீவராசிகள் தங்களை வேறொன்றாய் நினைத்துக்கொண்டால் பந்தம் இதுபரம்பிரமவஸ்துவென்று நிர்ணயஞ்செய்கிற நிச்சயத்திலேலே வாசனையுண்டாகும் அந்த வாசனையினோடு கூடிய புண்ணிய கன்மங்களைச்செய்தால் சத்துவகுணம் இரண்டும் சமமாய்ச்செய்தால் ராஜசகுணம் சாத்விககுணம் கன்மத்துக்குப் பலம் சொர்க்காதிபோகங்களாகிய சுகம் தாமசகுணம் காமத்துக்குப்பலம் நரகவேதனையாகிய துக்கம் ராஜசகுணம் கர்மத்துக்குப்பலம் மிசிரமான சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கிற மனிதஜனனம் ஞானம் சத்திய சங்கற்பமுடையதாகையால் கா[illegible]

படி நினைத்தபடியாக விளங்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்திலே உண்டான ஸ்ரீமூர்த்திகளாலே கற்பிக்கப்பட்ட சீவர்கள் தங்களை சின்மாத்திரமென்றறியாமல் தசாஞ்சதி அவயவங்களானதேகம் தானென்றெண்ணிக்கொண்டால் சென்மங்களையெடுத்து மரணங்களை யடைந்து சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பார்கள் ஸ்வரூபம் தானென்று நிச்சயித்துக்கொண்டால் மோட்சத்தை யடைவார்கள்

முமுட்சுக்கு மூன்றுசனனம் அற்பியாசிக்கு இரண்டுசனனம் அநுபவசாலிக்கு ஒருசனனம் ஆரூடனுக்குச் சனனமேயில்லை.

பிரிதிவிக்குக் காரணம் கடினம் மண்ரூபமே காரியம் நவரத்தினங்கள் நவலோகங்கள் சிலைகள் பருவதங்கள் காரியப்படுகவெளியிலே பஞ்சபூதங்களுக்குக் காரணம் காரியம் காரியப்படுகை.

எழுபுதை எண்பத்துநான்குலட்சம் சீவராசிகளுக்கும் தேகங்களாய் வீடுவாசல் மச்சுமாளிகை பிரிதிவிதேகாரியப்பட்டுவிடுகை.

அப்புவுக்குச் சீதளம்-காரணம்-மழை பெயகிற தே சமுத்திரம்-நதிகள்-ஏரி-குளம்-குட்டை-நிரப்புவதே காரியப்படுக குடிக்கிறது நக்கிறது உறிஞ்சுகிறது இறைக்கிறது தேன்பால் தயிர தேங்காய்ப்பால் கள் முதலான சர்வச் சாரம் ரத்தமிறைக்கிறது சலசுக்ஸ்திரமுதலானதும் காரியப்பட்டு விடுச.

அக்கினி-உஷ்ணம்-காரணம் -சர்வதேகத்திலும்-சமஸ்தகத்திலேயும் இமிடியிருக்கிறதே காரியம வடவாக்கினி-பிரளயாக்கினி-காலாக்கினி-மூலாக்கினி-கோபாக்கினி-மந்தாக்கினி-காமாக்கினி-சோமாக்கினி முதலானதுகள் காரியப்படுத்துக.

அடுப்பு-நெருப்பு-சுடுகாட்டு-நெருப்பு- மடைப்பள்ளி-நெருப்பு-சக்கிமுககி-நெருப்பு-நிலே-புருசு - ஆகாசபாணம-பகல்வத்தி முதலானதுகள் காரியப்பட்டுவிடுக.

ஆகாசத்துக்கு அவகாசம் நிரந்தரம் காரணம் திசைகளிக்குகள் காரியம் சாவத்துக்கும் இடமாவதே கர்மாசம் மடாகாசம் தேகாகாசம் வனகாசம் கோபுராகாசம் என்கிற உபாதிகாசயே

பஞ்சீகரணை

அத்தியாத்மம்-அதிபூதம்-அதிதெய்வங்களை விசாரிப்போமாக.

(சுரோத்திர அத்தியாத்மம்) சப்தம் அதிபூதம் திக்குகள் அதிதெய்வம் (துவக்கு அத்தியாத்மம்) பரிசம் அதிபூதம் வாயு அதிதெய்வம் (சட்சு அத்தியாத்மம்) ரூபம் அதிபூதம் சூரியன் அதிதெய்வம் சிஹ்வை (அத்தியாத்மம்) ரசம் அதிபூதம் வருணன் அதிதெய்வம் (கிராணம் அத்தியாத்மம்) கந்தம் அதிபூதம் அசுவினி தேவதைகள் அதிதெய்வம்

(வாக்கு அத்தியாத்மம்) பேசுகிறது அதிபூதம் அக்கினி அதிதெய்வம் (பாதம் அத்தியாத்மம்) கமனம் அதிபூதம் உபேந்திரன் அதிதெய்வம் (அஸ்தம் அத்தியாத்மம்) தானம் அதிபூதம் இந்திரன் அதிதெய்வம் (குய்யம் அத்தியாத்மம்) ஆனந்தம் அதிபூதம் பிரசாபதி அதிதெய்வம் (பாயுரு அத்தியாத்மம்) விசர்க்கம் அதிபூதம் மிருத்து அதிதெய்வம் (மனசு அத்தியாத்மம்) சங்கற்பம் அதிபூதம் சந்திரன் அதிதெய்வம் (புத்தி அத்தியாத்மம்) நிச்சயம் அதிபூதம் சதுர்முகன் அதிதெய்வம் (சித்தம் அத்தியாத்மம்) ஆலோசனை அதிபூதம்

தேகேந்திராதிகள் ஆதியந்தசகிதம் ஆத்மா ஆதியந்தர
கிதம் தேகேந்திராதிகள் சாத்தியவிகாரி சுநசுகேசுசுங்
தம் ஆத்மாசாத்திய விகாரநிபசுகதபேதரகிதம் தேகே
ந்திராதிகள்காரியம ஆத்மாகாரணம் தேகேந்திராதிகள்
திரிகுணசகிதம் ஆத்மாநிற்குணம் இந்தப்பிரகாரம தே
கேந்திரியபிரபஞ்சத்துக்கும் பிரமத்துக்கும விலக்ஷணம்
நன்றாய்விசாரித்து அநந்தநிரகுணா ஆத்மாவேயாமென்
று யாரறிகிறார்களோ அவர்களே சீவன்முத்தாகமெ
ன்று வேதாந்தசித்தாந்தம

சப்தவிதசைதன்னியம்.

சுத்தசைதன்னியமென்றும் ஈஸ்வரசைதன்னிய
மென்றும் சீவசைதன்னியமென்றும் பிரமாத்துருசை
தன்னியமென்று பிரமாணசைதன்னியமென்றும் பிர
மேயசைதன்னியமென்றும் பலசைதன்னியமென்று
இப்படிக்கு விவகாரத்தில் ஒருசைதன்னியமே ஏழுவி
தமாய்ச் சொல்லப்படும் இவ்வேழுவிதத்துக்குந் தேக
ங்களை நிரூபிக்கிறோம்.

மாயையொடுகூடாத சைதன்னியம் சுத்தசைத
ன்னியமென்றுபெயர் அம்மாயையோடுகூடின சைதன்
னியம் ஈஸ்வரசைதன்னியமாகும் அவித்தையோடு கூ
டினசைதன்னியம் சீவசைதன்னியமாம் அந்தக்கரண

ஞானமாவது துவைதமாகிய ஆத்மாவை அத்வை தமாக வறிகிறதேயாகும அபரிச்சின்னமாகிய ஆத்மாவை பரிச்சின்னமாக வறிகிறதேயாகும அசங்கத்துவமாகிய ஆத்மாவை அசங்கத்துவமாக வறிகிறதேயாம அகர்த்தாவாகிய ஆத்மாவை அகர்த்தாவாக வறிகிறதேயாம அபோகதாவாகிய ஆத்மாவை அபோகதாவாக அறிகிறதேயாம இந்தப்பிரகாரம விசாரித்து சரீரத்திரைய விட்சணராய் பஞ்சகோச வேதாருத்தராய் அவைகளினிடைய சாட்சியாகிய அதைவதா ஆனந்தபரிபூண ஆத்மாவே தானென்றறிகிறதேயாம்.

தேகேந்திரியாதிகளுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் இலட்சணத்துவம்

தேகேந்திராதிகள் அனித்தியம் ஆத்மா நித்தியம்-தேகேந்திராதிகள் அசுத்த ஆத்மா, சத்தஸ்வரூபம்-தேகேந்திராதிகள் கடரூபம் ஆத்மாபோதஸ்வரூபம்-தேகேந்திராதிகள் துக்கரூபம் ஆத்மாசுகசொரூபம்-தேகேந்திராதிகள் திரஷ்டா ஆத்மா அதிரஷ்டா-தேகேந்திராதிகள் விகாரம்-ஆத்மா, நிர்விகாரம், தேகேந்திராதிகள் பரிச்சின்னம் ஆத்மா அபரிச்சின்னம்-தேகேந்திராதிகள் சுவபேக்ஷாபிரகாசம் ஆத்மா நிரபேக்ஷாபிரகாசம் - தேகேந்திராதிகள் ஆதேயம் ஆத்மா ஆதாரம்-தேகேந்திராதிகள் சர்வைவும் ஆத்மா நிர்வைவம்-தேகேந்திராதிகள் பிரகாசம் ஆத்மா சுயம்பிரகாசம்

ஞாலே ஞானிகளுடைய வியாபாரமும் நாநாவிதமாயிருக்கும்.

விவேகியானபோதகர் தங்களுடைய வியாபாரங்களைப்பார்த்து சாஸ்திரப்படி சொல்லுகிறது இவர்களுடைய வியாபாரப்படியிருக்கிறதென்று பிரமிக்கவேண்டியதில்லை அவரவர்கள் காமவசத்தினாலே நாநாவித வியாபாரத்தோடே கூடியிருந்தாலும் ஞானமும் ஞானத்தாலுண்டான பலனாகியமும் சமானமென்று வேதாந்தசாஸ்திர சித்தாந்தம்

ஞானம் அஞ்ஞானத்தினுடைய விவரம்.

அஞ்ஞானமாவது தன்னையதார்த்தமாயறியாதது ஞானமாவது தன்னையதார்த்தமாயறிந்தது மேலும் அஞ்ஞானமாவது தன்னை சரீராதி அவயவாகாரமாகிய தேகமாக வறிந்ததேயாகும் ஞானமாவது தன்னைப் பிரமஸ்வரூபமாக வறிந்ததேயாம்.

அஞ்ஞானமாவது அத்வைதமாகிய ஆத்மாவை த்விதமாக வறிந்ததேயாகும் அபரிச்சின்னமாகிய ஆத்மாவைபரிச்சின்னமாக வறிகிறதேயாகும் அசங்கமாகிய ஆத்மாவைச் சங்கமாக வறிகிறதேயாகும் அகர்த்தாவாகிய ஆத்மாவைக் கர்த்தாவாக வறிகிறதேயாகும் அபோத்தாவாகிய ஆத்மாவை போக்தாவாக வறிகிறதே அஞ்ஞானம்.

மோட்சத்தை யடைவதற்கு இந்த மூன்றும் பிரதானமாய் வேண்டியதோவெனில் சாதனங்களை அபேட்சிக்காமலே பிரத்தியட்சமாய் மோட்சத்தை அடைகிறபடியினால் ஞானமொன்றே பிரதானம்.

வைராக்கிய உபாதி யிரண்டும் பூரணமா யிருந்தாலும் ஞானமில்லாவிட்டால் மோட்சமில்லை.

இவ்விரண்டும் ஞானத்துக்குச் சாதனமாயிருக்கும் இந்த மூன்றும் ஒருபுருஷனிடத்திலிருக்குமேயானால் மாதபோக பலம ஒவ்வொருபுருஷனிடத்தில் கர்ம வசத்தினாலே ஒவ்வொன்றுமில்லாதிருக்கும எந்தப்புருஷனுக்கு வைராக்கியமும் உபாதியும பூர்ணமாயிருந்தும் ஞானம ஒன்றுமாததிரம இல்லாவிடில் அவனுக்கு மோட்சமில்லை எந்தப்புருஷனுக்கு வைராக்கிய உபாதியில்லமல் ஞானமாததிரம் பூரணமாயிருந்தால் அவனுக்கு மோட்சமே சித்தம்

ஆனால் வைராக்கிய உபாதிவியர்த்தமாய்ப் போகுமோவென்றால் போகாது இவ்விரண்டும் தமசானபடியால் புண்ணியலோகப்பிராப்தி சிக்கும் இதனாலே ஞானத்துக்குப் பிரயோசனமென்னவென்றால் இந்த வைராக்கிய உபாதியிரண்டுமில்லாவிட்டால் பிரத்தியட்சத்துக்குப்போகாது பிரார்த்வ கர்ம நானாவிதமானபடி

பஞ்சீகரண

இயமநியமாதி அஷ்டாங்கயோகம் ஏதுசித்த நிரோதம் ஸ்வரூபம் சாவிகார நாசமேகாரியம சாக்கிரதநிலே காடாமதகார சுழுத்தியைப்போல் தேகாதிபிரபஞ்சத்தை மறந்திருப்பதே அப்பியாசம்

ஞானத்துக்கு சிரவண மனன நிதித்தியாசனம ஏது இந்தசிரவணத்திலே தேகாந்திராதி பிரபஞ்சத்தையும ஆத்மஸ்வரூபத்தையும பகுந்து அந்த அத்வைத பிரத்யேகாத்தம ஸ்வரூபமே தானென்று இந்தத் தேகேந்திரியாதி பிரபஞ்சந் தானல்ல

இத்தப் பிரபஞ்சந் தோன்றப்பட்டபோதும் காலத்திரையத்திலும் இல்லையென்று புத்தியில் திருஷ்டி நிச்சயம் வருகிறதே ஞானத்துக்கு ஸ்வரூபம் மறுபடியும் இந்த அனாத்ம ஸ்வரூபமான தேகாந்திரியாதிகள் தானென்றுவராம லிருப்பதேகாரியம்.

அஞ்ஞானகாலத்தில் தேகேந்திராதி
னென்று ...ர்த்தமாம நிச்ச...
த புத்தி யெவ்வள...
பமோ...

வேதாந்த சித்தாந்தம்

க்ஷேத்திரிக்கன் அதிதெய்வ
அபிமானம் அதிட்டானம் இரந்
அத்தியாசம்) விசாரம் அதி
வம இதுகளெல்லாங்கூடி ச
த்தி அவஸ்தைகளாயின இவை
யங்களென்று பெயர் பெற்ற
சுச் சாட்சியாய் நித்தியமாய்
ஸ்வரூபமான ஆத்மாதானென்
அவர்களே சிவன்முத்தர்களென்
று சொல்லுகின்றது

வைராக்ய உபாதி

வைராக்கிய உபாதிபோதத்
சாரியம் அவதிபலம் நிரூபிக்கிறே

இவ்வைராக்கியத்துக்குச் ச
...டி எது அந்தவிஷய
...ங்களே ப